

Reb Pinchas of Koretz
Imrie Pinchas
Parshas Parah

Siman #147	
Parashas Parah is for us in place of the sprinkling of the ashes of the Parah, purifying the impure and rendering the pure impure. And it is stated in the book of the Rav of Polna'ah (Toldos Yaakov Yosef, beginning of Parshas Sachs) that this alludes to the attribute of arrogance, etc., see there. Therefore, a person must, before reading this Parashah, humble himself and recognize that he is impure, and then it purifies him.	פְּרִשֵׁת פָּרָה הִיא אֲצִלְנוּ בַּמְקוֹם הַזֶּה אֶפְרַיִם, מְטַהֵרֵת טְמֵאִים וּמְטַמְּאֵת טְהוֹרִים. וְאֵיטָא בְּסֵפֶר הַרְבַּ דְּפּוֹלְנָא (תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף רִישׁ פְּרִשֵׁת סֵקֶס) שְׁזֵה רֹמֵז לְמַדַּת גְּאוּנָה וְכוּ', עֵי"שׁ. לְכָה צְרִיךְ הָאָדָם קִדְּם קְרִיאַת הַפְּרָשָׁה הַנַּ"ל לְהִיּוֹת שֶׁפֶל אֲצֵל עֲצָמוֹ וַיֵּדַע שֶׁהוּא טְמֵא וְאֵז מְטַהֵרֵת.
Siman #148	
Shabbos Parashas Parah 5582 (1822)	שבת פרשת פרה תקפ"ב
When a person contemplates repentance and merits that a path is carved for him from Above, then he feels within himself many sins, even for an improper thought, whereas at another time, etc.	כְּשֶׁאָדָם מְהַרְהֵר בְּתַשׁוּבָה וְזוֹכֵה שְׁחוֹתָרִין לוֹ חֲתִירָה מִלְּמַעְלָה אֵז הוּא מְרַגֵּשׁ בְּעַצְמוֹ כַּמָּה חֲטָאִים אֲפֹלוֹ עַל מַחְשְׁבָה שְׁלֵא כְּהוֹגֵן, מִשְׁאִין כֵּן. 'בְּזַמַּן אַחֵר וְכוּ'.
And this is what people say about one person: "He is a refined person," and about another person: "He is coarse."	וְזֵה שֶׁהָעוֹלָם אוֹמְרִים עַל אָדָם אֶחָד "עַר פֶּד אִיז אִין אִיידִילְעֶר מְעֵנְטִשׁ" וְעַל אָדָם אֶחָד אוֹמְרִים "עַר אִיז מְגוּשָׁם".
The explanation: Just as a slaughterer and examiner is a refined person and has a good sense of detection, feeling even the slightest defect, but when he is thick and coarse, he does not sense it, so too in the service of Hashem, one who is refined feels even subtle matters, etc.	פִּירוּשׁ, כְּמוֹ שׁוֹחֵט וּבוֹדֵק שֶׁהוּא אָדָם דָּק וַיֵּשׁ לוֹ הַרְגָּשָׁה טוֹבָה וּמְרַגֵּשׁ בְּפִגְמָה דְּקָה מְאֹד, אֲבָל כְּשֶׁהוּא עָב וּמְגוּשָׁם אִינוּ מְרַגֵּשׁ, כֵּן בְּעַבְדוּת ה' אִיין פֶּה אִיידִילְעֶר הוּא מִי שֶׁמְרַגֵּשׁ בְּדַבְרִים. 'דְּקִים וְכוּ'.
<i>(From the holy Rabbi Raphael, of blessed memory).</i>	[ממוהר"ר רפאל ז"ל/]
He also said (<i>Rabbi Raphael, z"l</i>) regarding what is written in the book of the Rav of Polna'ah (<i>Toldos Yaakov Yosef, Parshas Vayakhel</i> , "from the full offering"), concerning the Parah Adumah, which purifies the impure and renders the pure impure—this is an allusion to the trait of arrogance:	עוֹד אָמַר (מוהר"ר רפאל ז"ל) בְּעֵינֵי מֵה שְׁכַתּוֹב בְּסֵפֶר הַרְבַּ דְּפּוֹלְנָא (תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף פְּרִשֵׁת וַיִּקְהַל, "מִכּוֹס כָּל הַמִּנְחָה") בְּעֵינֵי פָּרָה אֲדוּמָה שֶׁמְטַהֵרֵת טְמֵאִים וּמְטַמְּאֵת טְהוֹרִים, שֶׁהוּא רֹמֵז לְמַדַּת הַגְּאוּנָה.
Initially, it purifies the impure—so that one will at least begin to serve Hashem, even if only due to arrogance. But afterward, it renders the pure impure (see there).	שֶׁבְּתַחֲלָה הִיא מְטַהֵרֵת טְמֵאִים, כְּדֵי שְׂיִתְחִיל לְעַבֹּד אֶת ה' עַכ"פּ מִפְּנֵי גְאוּנָה, וְאַחֵר כֵּן הִיא מְטַמְּאֵת טְהוֹרִים, עֵי"שׁ.
And he, z"l, said further that afterward, it again purifies the impure—because when one recognizes within himself that he has arrogance, he becomes broken and humbled.	וְאָמַר הוּא ז"ל, שֶׁאַחֵר כֵּן הִיא עוֹד מְטַהֵרֵת טְמֵאִים, שֶׁעַל יְדֵי שֶׁמְרַגֵּשׁ לְבוֹ בְּעַצְמוֹ שְׂיִישׁ לוֹ גְּאוּנָה נִעֲשֶׂה נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה.

Reb Pinchas of Koretz

Imrie Pinchas

Parshas Parah

And it seems, in my humble opinion, to understand the meaning of these words for myself:	וְנִרְאָה לְעֵינָיו דְּעֵתִי פֹה לְהִבִּין פֶּשֶׁר הַדְּבָרִים לְעַצְמִי
Initially, he also had arrogance, only he did not recognize it within himself and was impure. Then, a little more arrogance was added until he recognized it, and he became broken, and through this, he became purified from the initial impurity.	כִּי בִתְחִלָּה הָיָה לוֹ גַם כֵּן גְּאוּוֹה, רַק שְׁלֵא הִרְגִישׁ בְּעַצְמוֹ וְהָיָה טְמֵא. וְאַחַר כֵּן נֹסֵף לוֹ עוֹד מְעַט גְּאוּוֹה עַד שֶׁהִרְגִישׁ וְנִעְשָׂה נִשְׁבָּר, וְעַל יְדֵי זֶה נִטְהַר מִטּוּמְאָה הָרֵאשׁוֹנָה
Siman #149	
Parashas Parah is connected to Pesach, as it is known that the matter of removing chametz is to remove arrogance and to cleave to humility. For the nature of leaven is to rise, which represents arrogance.	פְּרֻשֵׁת פָּרָה שִׁיָּה לְפֶסַח, כִּידוּעַ עֵינָן בְּעוֹר חֲמִץ לְבַעַר הַגְּאוּוֹה וְלִדְבוֹק בְּעַנְוָה, כִּי טְבַע הַשְּׂאֹר לְעֵלוֹת וְהֵינּוּ הַגְּאוּוֹה
And there is no difference between chametz and matzah except for something minimal—that a person should be to himself as "something minimal."	זֶה אֵין אֵין בֵּין חֲמִץ לְמִצָּה אֵלֵא מִשְׁהוּ, שְׂיָהָא הָאָדָם אֵצֶל עַצְמוֹ מִשְׁהוּ
And the Parah also alludes to this, as is written elsewhere, as it is stated in the books of the Rav of Polna'ah (<i>Toldos Yaakov Yosef, Parshas Vayakhel, "Melos Kol HaMinaseh"</i> ; and another version: "Lamul"), that for this reason it purifies the impure and renders the pure impure (see there).	וּפְרָה גַם כֵּן רִמַּז לְזֶה כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר, כְּדִי כְּתִיב בְּסִפְרֵי הָרַב דְּפּוֹלְנָאָה (תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף פְּרֻשֵׁת וַיִּקְהַל, "מְלוֹס כָּל הַמִּנְסָה"; וְלִשְׁיטֵת אַחֲרָת: "לְמוֹל"), דְּלָכֵן הוּא מְטַהֵר טְמֵאִים וּמְטַמֵּא טְהוֹרִים, עַי"ש
Therefore, in Parashas Parah, one must be lowly and impure in his own eyes, and then he will be purified.	עַל כֵּן צָרִיךְ בְּפְרֻשֵׁת פָּרָה שְׂיָהָא שְׁפַל וְטְמֵא בְּעֵינֵי עַצְמוֹ וְאַזְ נִטְהַר
And it can be said that because the generation of the wilderness was a generation of knowledge, and anyone arrogant is a fool, therefore, they ate manna, which contained no chametz.	וַיֵּשׁ לְזֵמַר דְּבַעְבוֹר שְׂהָיָה דוֹר הַמְּדַבֵּר דוֹר דְּעָה, וְכָל גְּאוּוֹה שׁוֹטָה, עַל כֵּן אָכְלוּ מִן שְׂאִין בּוֹ חֲמִץ
For due to their wisdom, they could not tolerate even food that contained chametz.	כִּי מִפְּנֵי חֲכָמְתָם לֹא יָכְלוּ לְסַבֵּל אֶפְלוּ מֵאֶכֶל שֶׁל חֲמִץ
Therefore, the Torah was only given to those who ate the manna (<i>Tanchuma, Ki Sisa 20</i>), which contained no chametz, etc., and understand this.	וְלָכֵן לֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה אֵלֵא לְאוֹכְלֵי הַמָּן (תַּנְחוּמָא כִּי תִשָּׂא כ') שְׂאִין בּוֹ חֲמִץ וְכוּ', וְהִבִּין